

určenou odvolacím soudem za přiměřenou s hlediska obou nároků žalobkyni Anně N-ové příslušejících.

Čís. 6024.

Slíbil-li kdo zástupci, jemuž zadal zastoupení pro určitý obvod, provisi ze všech přímých i nepřímých obchodů, přísluší zástupci provise i z takových obchodů, které byly v přikázané mu oblasti po dobu smluvního poměru učiněny podnikatelem nebo pro něho.

(Rozh. ze dne 12. května 1926, Rv I 780/26.)

Žalobce domáhal se na žalované firmě na základě smlouvy, již mu žalovaná, zadavši mu zastoupení pro celou Československou republiku, slíbila 3% provisi ze všech došlých přímých a nepřímých obchodů, by byla žalovaná uznána povinnou súčtovat mu provisi a za tím účelem zaslati mu výtah z obchodních knih o všech přímých i nepřímých obchodech, uzavřených ve smluvní době v oblasti Československé republiky. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Vadou řízení jest dovolatelce, že odvolací soud nepřipustil svědeckého důkazu o tom, že bylo smluvně, že žalobce obdrží provisi z nepřímých obchodů jen, když zákazníka alespoň jednou navštívil. Výtka jest neoprávněna a v pravdě jen nepřípustným brojením proti zjištění nižších soudů. Neboť tyto nebyly povinny, prováděti další důkazy, když na základě provedených již důkazů a ostatních výsledků ústního jednání dospěly k přesvědčení, že žalovaná chtěla sice tímto způsobem obmeziti žalobcův nárok na provisi, že však žalobce k tomu nesvolil a žalovaná proto od toho upustila. Vzhledem k tomuto zjištění vykládají nižší soudy ustanovení smlouvy o přímých a nepřímých obchodech právem podle obvyklého významu těchto slov v ten rozum, že žalobci přísluší provise i z takových obchodů, které v přikázané mu oblasti byly žalovanou nebo pro ni po dobu smluvního poměru učiněny bez jeho spolupůsobení. Žalovaná trvá i v dovolání na námitce, že nemůže býti správným, že žalobci přísluší provise ze všech obchodů, nehledíc k tomu, zda žalobce k nim nějak přispěl a zda vůbec byl činným pro žalovanou. Mohl by prý takto mezi jejím splněním a jeho vzájemným plněním vzniknouti takový nepoměr, že by se smlouva přičila dobrým mravům. Námitka jest lichá. O tom, že smlouva se přičí dobrým mravům, nemůže býti řeči. Vždyť obchodním pomocníkům přiznává sám zákon v § 11 zák. o obch. pom. stejné právo, nebylo-li nic jiného umluveno. Kdyby žalobce pro žalovanou vůbec nebyl býval činným, nemohl by ovšem činiti nároky na provisi; dle vlastního přednesu žalované však není pravda, že pro ni vůbec nepracoval. Kdyby byl zanedbával své smluvní povinnosti a tím

žalované způsobil škodu, měla by nárok na náhradu, po případě byla by mohla podle § 1162 obč. zák. a obdoby § 27 zák. o obch. pom. smluvní poměr předčasně zrušiti, což však neučinila.

Čís. 6025.

Rekurs (v exekučním řízení) jest podán včas, byl-li podán právním zástupcem před tím, nežli mu bylo napadené usnesení doručeno, třebaž byl podán až po uplynutí rekursní lhůty, počítajíc ode dne doručení straně samé.

Zahájením vyrovnacího řízení nezanikají oddělná práva úplně a konečně. Nelze se domáhati jich zrušení, dokud není obživnutí jich ještě vyloučeno.

(Rozh. ze dne 14. května 1926, R I 360/26.)

Dne 12. ledna 1926 byla provedena zajišťovací exekuce zájmem věcí dlužníkových, a zabavené věci byly uschovány. Dne 15. ledna 1926 bylo o jmění dlužníka zahájeno vyrovnací řízení. Návrhu dlužníka, by bylo zrušeno uschování věcí, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Napadené usnesení nelze odůvodniti z ustanovení §u 12 vyr. ř. Dle tohoto zákonného ustanovení zanikají práva na oddělení, jichž bylo nově nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení exekucí uhražovací, nebo zajišťovací; práva ta však znovu obživnou, zastaví-li se řízení. Nenaštane tudíž tento zánik již dnem zahájení řízení vyrovnacího konečně, nýbrž teprve tehdy, když obživnutí zaniklého práva jest vyloučeno. Teprve pak lze zrušení práva na oddělení provésti a to návrhem. Nemá tedy zánik práv na oddělení v posledních šedesáti dnech před vyhlášením vyrovnání exekučně nabytých v zápětí zrušení exekuce ihned, nýbrž zrušení to jest podmíněno tím, že vyrovnací řízení nebude zastaveno. V projednávaném případě nabyto bylo právo na oddělení zjišťovací exekucí zájmem ze dne 12. ledna 1926. Zahájení řízení vyrovnacího stalo se dne 15. ledna 1926. Zabavené věci byly uschovány a dlužník domáhá se zrušení uschování. Zrušení uschování nelze však z důvodů shora uvedených povolit, neboť jedná se o exekuci zajišťovací, při níž exekuce děje se pouze zabavením a uschováním. Zrušením uschování byl by účel této exekuce zmařen. Ustanovení § 12 vyr. ř. chce v tom případě chrániti věřitele, majícího práva na oddělení, kdyby k vyrovnání nedošlo, ostatní věřitelé jsou pro případ vyrovnání chráněni proti tomuto věřiteli tím, že pro něho právo na oddělení v tom případě zaniká a exekuce může býti zrušena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.